

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון (עציר)

בפני כב' השופט מיכאל קרשן

בעניין: מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא

המאשימה

נגד

דרור אלפרון

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דקלה פוגל
ב"כ הנאשם עו"ד יניב שגב
הנאשם – הובא

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מכל אשר יוחס לו בכתב האישום. אלה נימוקיי:

רקע עובדתי

1. הנאשם הועמד תחילה לדין בגין ביצוע עבירות של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, העלבת עובד ציבור והיזק בזדון. כתב האישום תוקן מספר פעמים. התיקון המרכזי עניינו השמטת אותו חלק מכתב האישום שייחס לנאשם השלכת אבן על שמשית רכבו של אדם אחר, דבר שהביא להגעת שוטרים לביתו.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, ביום 19.9.08 בשעה 21:00 או בסמוך הגיע השוטר ניסן בן ארויה (להלן – ניסן) לבית הנאשם על מנת לעכבו לחקירה בגין חשד למעורבותו באירוע פלילי. הנאשם פתח לניסן את השער, וזה הציג בפניו תעודת מנוי משטרתית. הנאשם דחף את ניסן תוך שהוא צועק לעברו "תעוף מהבית". בהמשך, כשניגש ניסן לנאשם וביקש ממנו להתלוות אליו לתחנה הצמיד הנאשם את פניו לפניו של ניסן ואמר לו "אני לא רואה אותך ממטר, תעשה מה שאתה רוצה". בהמשך שב הנאשם ודחף את ניסן, ואז הגיעו השוטרים חדר חסון (להלן – חדר) ויוסי סניק (להלן – יוסי) כדי לסייע בעיכובו

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

של הנאשם. בעת שהנאשם הובל החוצה לניידת המשטרה, אמר הנאשם לניסן "בוא, בוא צא החוצה מהחצר יא חתיכת שמוק".

הנאשם הואשם בכתב האישום המתוקן בשנית בעבירות של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – **חוק העונשין**); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין והעלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

ההליך ויריעת המחלוקת

2. הנאשם כפר באשמה ועל כן התנהלו הוכחות.
3. בסופו של דבר התקבעה גרסת ההגנה באופן הבא: הכול מסכימים כי השוטר ניסן הגיע לבית הנאשם על מנת לעכבו. הנאשם טוען כי לאחר שראה במוניטור מצלמות האבטחה של ביתו את ניסן, ולא זיהה אותו כשוטר, ניגש ביחד עם אחיו אלעד לשער הקבוע בחומה המקיפה את גינת הבית. לטענת הנאשם, הניח את ידו על ידית השער ובאותו זמן הדף ניסן את השער מן העבר השני ונכנס לחצר תוך שהשער הודף את הנאשם לאחור. לגרסת הנאשם ניסן לא הזדהה כשוטר והחל דוחף את הנאשם. ניסן אחז בגרונו של הנאשם והצמיד אותו לקיר תוך שהוא צועק "מי זה דרור". הנאשם התגונן מפני התקיפה. הנאשם מודה בכך שאמר לניסן "לא רואה אותך ממטרי", אך זאת לאחר שניסן הצמיד את פניו לפני הנאשם ואמר לו שהוא חלק ממשפחת פשע.
4. מטעם התביעה העידו השוטרים ניסן בן ארויה, חדר חסון ויוסי סניק; מטעם ההגנה העידו הנאשם, אחיו אלעד, מר יעקב גלעדי, גב' סיגלית אסרף ועו"ד אלון דוידוב. ההגנה לא הביאה לעדות את אמו של הנאשם, אף כי הצהירה שתעשה כן (עמ' 20 לפרוטוקול).

ראיות התביעה

5. מטבע הדברים העדות המרכזית לחובת הנאשם היתה עדותו של **ניסן בן ארויה**. דו"ח פעולה שרשם ניסן הוגש בהסכמה כתחליף עדות ראשית. כאמור בדו"ח (ת/5), בעקבות אירוע פלילי בו נראה קטנועו של הנאשם נמלט מהמקום, הגיע ניסן לבית משפחת

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

אלפרון. ניסן הבחין בקטנוע המדובר כשהוא חונה בחזית הבית, ומשנוכח לדעת כי הוא חס, ניגש לשער הבית.

ניסן הביט מבעד לשלבים והבחין באדם לא מוכר יושב על המדרגות. הוא הוציא את תעודת השוטר, הציג אותה מבעד לשלבים, וביקש שהאיש יפתח את השער. הנ"ל התמהמה ולאחר מספר שניות הגיעו שני בחורים צעירים ופתחו את הדלת. ניסן הציג בפניהם את תעודת המנוי ובתגובה החל הראשון לצעוק לעברו "תעוף מהבית", ודחף אותו לכיוון היציאה. הבחור חבש כיפה גדולה והיה חשוך, ולכן בשלב זה לא זוהה על ידי ניסן. לאחר המאבק עם הבחור בפתח הבית, אמר ניסן ליעקב אלפרון כי הוא מחפש את דרור. יעקב הצביע על הבחור שתקף את ניסן קודם לכן ואמר "זה דרור". ניסן ניגש לנאשם ואמר לו שהוא מתלווה אליו לתחנה, ובתגובה הסתכל עליו הנאשם במבט מאיים, הצמיד את פניו לפניו של ניסן ואמר לו "אני לא רואה אותך ממטר, תעשה מה שאתה רוצה".

ניסן אמר לדרור לצאת מהבית ולבוא איתו, ובתגובה שב הנאשם ודחפו ואמר לו להמתין עד שיתלבש וינעל נעליים. בשלב זה החלו אחיו של הנאשם ושאר היושבים בבית לקפוץ על ניסן מאחור כדי למשוך אותו מהנאשם, ואז הגיע למקום צוות סיור על מנת לסייע. ניסן ביקש מהצוות לעכב את הנאשם. באותו זמן נעל הנאשם את נעליו ובני משפחתו החלו לקלל את השוטרים "כשהם מתנהגים כמו משפחת פשע לכל דבר ולא מפגינים טיפת כבוד למשטרת ישראל ולשוטריה ואף מזלזלים ומדברים אליי ואל השוטרים בטונים מאיימים". הנאשם יצא עם השוטרים אל מחוץ לחצר ובזמן יציאתו אמר לניסן "בוא, בוא צא מהחצר יא חתיכת שמוק". ניסן ניגש לנאשם ושאל אותו מה הוא אמר, והנאשם השיב בטון מאיים "שמעת טוב מאוד מה אמרתי, עוף מהחצר ובוא, אני אבוא איתך לאן שאתה רוצה". בשלב זה הודיע ניסן לנאשם שהוא עצור בגין תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים על קצין משטרה. ניסן הוסיף ואמר לנאשם ולאחיו שהם מתנהגים כמו גנגסטרים, והם אמרו לו שאם הוא רוצה לשחק בגנגסטרים אז לא כדאי לו, ואמירות נוספות מהסוג האמור. ניסן הוביל את הנאשם לתחנה.

6. במענה לשאלות התובעת הסביר ניסן כי החליט להיכנס לבית הנאשם במטרה לתפוס את רוכב הקטנוע עם בגדי הרכיבה והקסדה, על מנת למנוע העלמת ראיות (עמ' 9 שורות 25-27. וכן בחקירה הנגדית בעמ' 13 שורות 19-21). עוד העיד ניסן כי ביקש שיפתחו לו את השער משום שלא ניתן לפתוח את השער מבחוץ (עמ' 10 שורה 6), כי בבית היו לפחות עשרה אנשים (עמ' 10 שורה 10), וכי בתחילה לא זיהה את הנאשם ועל כן, אף שדחף אותו, המשך

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

לכיוון מפתן דלת הכניסה כדי לאתר את הנאשם. ניסן נשאל האם חנק את הנאשם והשיב כי אינו זוכר זאת, אך זכור לו שניסו להעיף אותו והוא נעמד איתן (עמ' 10 שורות 24-27).

7. בחקירה הנגדית נשאל ניסן מדוע אמר לשוטר יוסי סניק שיחכה בכניסה לבית, אך בהגיעם למקום תוך מספר דקות לא היה איש בחוץ. הוא הסביר כי עבר את שער הכניסה לחצר, אך אכן המתין בכניסה לבית משפחת אלפרון (עמ' 12 שורות 17-26). הוא אישר שבזמן האירוע לא לבש מדי משטרה, ולא חבש כובע זיהוי. לא היה לו צורך באלה משום שהזדהה עם תעודה (עמ' 13 שורות 9-16). ניסן נשאל למה התכוון כשאמר שניהל "מאבק" עם הנאשם, ואמר – "דחיפות, מגע פיזי, מה שרשמתי שם, הצמדה של הפנים לפנים, איומים ועוד דחיפות, מאבק פיזי". ניסן עמד על כך שאינו זוכר שאחז בגרונו של הנאשם (עמ' 14 שורה 27), אך הודה שניסה להדוף את הנאשם בעת שהאחרון דחף אותו. כדבריו – "בוודאי שהיה מאבק גם מצדי" (עמ' 14 שורה 30). לאחר שבית המשפט שאל את ניסן בעניין זה, אמר העד כי כיוון שבעת שהותקף על ידי הנאשם ואחרים מבני משפחתו עשה שימוש בידיו, ייתכן שתפס את הנאשם בגרון (עמ' 15 שורות 14-17).

ניסן כפר מכל וכל בטענה כי בא לבית משפחת הנאשם על מנת לעורר פרובוקציה. הוא הודה שבלהט האירוע אמר לנאשם ולאחיו משפט הכולל את המילה "גנגסטרים", והם איימו עליו שלא כדאי לו לשחק במשחק של גנגסטרים. זה קרה אחרי כל הבלגן (עמ' 16 שורות 3-7). ניסן נשאל האם זו פעם ראשונה שהוא מעורב באירועים אלימים, ותשובתו היתה שיש נגדו המון תלונות במח"ש, משום שהוא מאוד נחוש בעבודתו וחותר לביצוע המשימה עד השלמתה. עם זאת, מעולם לא הוגש נגדו כתב אישום ובוודאי שלא הורשע. ניסן נשאל בנוגע לתלונתו של עו"ד אלון דוידוב, ואמר כי הלה הגיש נגדו תלונה למח"ש בגין זה שניסן שפך עליו קפה בעת שפתח את דלת הניידת – כל זאת במסגרת אירוע בו חנה עו"ד דוידוב על המדרכה שליד בית המשפט. מח"ש החליטו לא לחקור כי לא היתה תקיפה.

8. השוטרים **חדר חסון ויוסי סניק** הגיעו למקום האירוע לאחר העימות בין ניסן לבין הנאשם ובני משפחתו, ובעת שניסן היה בחצר הבית. עדותם כמעט שלא היתה אפוא רלוונטית בהליך זה.

עם זה, **חדר** העיד כי שמע את הנאשם, אמו ובני משפחה נוספים, צועקים לעבר ניסן בכוונה להקניטו מילים כמו "מי אתה? חתיכת שמוק". **חדר** חשב שהנאשם אמר משפט זה אך לא היה בטוח (עמ' 4 שורה 16). בדו"ח הפעולה שרשם **חדר** אחר האירוע (נ/1) נרשם בעניין זה

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

כי "במהלך העיכוב בני המשפחה שלו (הכוונה לנאשם – מ' ק') כולל אביו שהיה בבית דברו בצעקות לעבר קצין מודיעין ניסן ולעבר השוטרים במקום". בחקירה הנגדית העיד חדר כי לא רשם את המילים המדויקות כיוון ששותפו לניידת, יוסי סניק, רשם דו"ח מפורט.

יוסי רשם בדו"ח הפעולה שלו שהוגש כתחליף עדות ראשית (ת/6) כי לאחר שנכנס דרך השער לחצר הבחין באדם צעיר, שמאוחר יותר זוהה כנאשם, ויעקב אלפרון עומדים ליד ניסן. יוסי שמע "דיבור בטונים גבוהים" מצד המשפחה כלפי ניסן. הוא התקרב והרגיש באגרסיביות מצד המשפחה ובעיקר מצד הנאשם, וכדי למנוע את תקיפתו של ניסן הרחיק את הנאשם וחצץ בינו לבין ניסן. הוא גם שמע את הנאשם אומר לניסן "בסדר, אני יוצא איתך בוא נצא מהבית יא חתיכת שמוק". הנאשם יצא ראשון מחצר הבית והעד אחריו ואחרי שניהם ניסן ובני המשפחה. כאשר יצאו מהחצר אמר הנאשם לניסן "מה אתה לא מבין אני לא רואה אותך ממטר". הוא קרב את פניו לפניו של ניסן ומיד התרחק. יוסי סניק לא נשאל בחקירה שאלה כלשהי אודות דבריו אלה.

גרסאות הנאשם ופרשת ההגנה

9. הנאשם נחקר לראשונה מספר שעות אחר האירוע, ביום 20.9.08 בשעה 00:30 (ת/1). הוא שמר על זכות השתיקה. לאחר שהחוקרת סיימה לרשום את ההודעה האמורה, הודיע לה הנאשם כי ברצונו למסור משהו. לפיכך נרשמה בשעה 00:47 הודעה נוספת (ת/2). בהודעה זו הכחיש הנאשם כל קשר לאירוע זריקת האבנים. לענייננו טען הנאשם כי הגיע לביתו אדם שלא זיהה עצמו כשוטר בשום דרך. האיש היה בלבוש אזרחי מלא, ולאחר שהנאשם פתח לו את הדלת האיש דחף אותו והתנהג כלפיו בברוטליות. הנאשם הודיע כי אלה דבריו והוא אינו מעוניין לשתף פעולה עם החקירה.

בשעה 12:50 באותו יום נגבתה מהנאשם הודעה נוספת (ת/3), וגם הפעם שמר הוא על זכות השתיקה.

במהלך עדותו של הנאשם בבית המשפט התברר כי הגיש תלונה נגד ניסן למח"ש. הודעת הנאשם במח"ש מיום 2.10.08 הוגשה לבית המשפט (ת/4). הנאשם מסר כי בליל שבת 19.8.08 ישב עם משפחתו סביב שולחן השבת. הוא ראה במוניטור של מצלמת האבטחה בכניסה אדם קירח שניצב בשער הבית. הנאשם יצא מהבית לכיוון השער, וכשפתח את השער האיש, שמאוחר יותר התברר כי שמו ניסן בן ארויה, הדף את השער ולאחר מכן לפת את הנאשם בגרון תוך שהוא שואל "איפה דרור?". לאחר מכן הוא שיחרר את הנאשם ונכנס

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

לתוך הבית. חבר של המשפחה בשם יעקב נכח בכל האירוע עד כה. בשלב זה נכנס הנאשם הביתה, נעל נעליים ויצא לניידת שהיתה בחוץ. בתוכה היו שוטרים במדים. לדבריו ניסן העליב אותו וכינה אותו "עברייך וגנגסטר". הנאשם הוסיף כי ניסן לא זיהה עצמו בשום צורה, ולא היו עליו סימנים של שוטר. רק בהגיע שוטרי הסיור הבין הנאשם שמדובר בשוטר. הנאשם ציין עוד כי כבר בכניסה יכול היה לנחש שמדובר באיש משטרה, "וזה בגלל האקדח שהיה לו בצד הגוף" (שורות 37-38), אך הנאשם היה בהלם טוטלי, ורק לאחר דקה או שתיים התעשת והבין שמדובר בשוטר.

10. הנאשם בחר להעיד בבית המשפט. בעדותו הראשית טען כי האירוע התרחש בליל שבת במהלך הקידוש. לדבריו ראה במוניטור אדם קירח שאינו מוכר לו עומד בשער. הוא ואחיו אלעד קמו והלכו לשער. הנאשם ניגש לפתוח את הדלת, ואיך שהחל בכך נפתחה הדלת בעוצמה מהעבר השני והדפה אותו לאחור. האיש הקירח שכיום ידוע כי שמו ניסן הצמיד את הנאשם ביד אחת וחנק אותו ביד השנייה, תוך כדי שהוא צועק "איפה דרור איפה דרור". הנאשם לדבריו היה בהלם מוחלט. ניסן החל מתקדם לעבר הבית והיה לו דין ודברים עם אבי הנאשם, אשר נרצח לפני כשנה וחצי. ניסן גידף כל העת ואמר "אתם גנגסטרים, אני אזרוק אתכם לבית הסוהר, נשבר לי הזין מכס". הנאשם אמר לו שיצא מהבית ואמר לו שהוא מתנהג כמו שמוק (עמ' 24 שורה 1). היתה מהומה גדולה. ניסן הצמיד את פניו לפני הנאשם, ואמר לו בין היתר "משפחת פשע, עבריינים, נשבר לי הזין מכס, אני אזרוק אתכם לכלא". בתגובה ענה הנאשם "אני לא רואה אותך ממטר" (עמ' 24 שורה 5). לאחר מכן נכנסו שוטרים במדים והנאשם נעל את נעליו והתלווה אליהם החוצה. הנאשם הוסיף כי בתחילת האירוע, כאשר ניסן הצמיד אותו לקיר וחנק אותו, הוא (הנאשם) ניסה להדוף את ידיו של ניסן.

בחקירה הנגדית טען הנאשם כי אף שיש בבית מצלמות אבטחה, ניתן לפתוח את השער מבחוץ (עמ' 25 שורות 3-4). האדם שישב בחצר שמו יעקב גלעדי והוא "סוג של מאבטח". הנאשם אישר שראה אקדח לצד גופו של ניסן. לדבריו באותו רגע היו לו הרבה חששות שכן לא ידע מהן כוונותיו של האיש שתקף אותו ושאל איפה דרור (עמ' 26 שורות 21-24). הנאשם אישר שניסה להדוף את ניסן באמצעות ידיו כתגובה למעשיו של ניסן ואז ניסן שחרר אותו והמשיך לתוך הבית (עמ' 27 שורות 8-18). בזמן שניסן צעק "איפה דרור" שאל אותו הנאשם מי הוא, אך הוא לא ענה. הנאשם נשאל כיצד יתכן שבזמן שניסן תוקף אותו יושבי הבית לא יצאו על מנת לסייע, ותשובתו היתה כי מצלמות האבטחה המחוברות למוניטור מצלמות את מה שקורה מחוץ לשער, ברחוב (עמ' 28 שורה 28). הנאשם נשאל בנוגע לסתירה בין גרסתו לבין גרסאות אביו ז"ל ואמו והשיב כי כולם מסכימים שהיה מגע פיזי בין ניסן לבינו.

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

הנאשם נשאל מדוע לא שיתף פעולה עם חקירת המשטרה, והשיב שמסר גרסה תמציתית וראה לנכון לשטוח את גרסתו במח"ש. הוא נשאל מדוע בחקירתו במח"ש לא מופיעה טענתו כי ניסן הצמיד את פניו לפני הנאשם, ואמר שזה לא היה הדבר העיקרי (עמ' 30 שורות 28-26). הוצגה לנאשם גרסת אמו במח"ש, לפיה אמר הנאשם לניסן "תסטר לי אם אתה גבר". הנאשם הודה שיכול להיות שאמר את הדברים. היו הרבה חילופי דברים והוא אינו זוכר מילה במילה (עמ' 31 שורות 10-1).

בחקירה חוזרת עוד טען הנאשם, בתשובה לשאלה מדריכה של בא כוחו, כי את האקדח ראה רק לאחר שניסן חנק אותו והנאשם הדפו (עמ' 32 שורות 22-29).

11. אחיו הצעיר של הנאשם, **אלעד אלפרון**, העיד מטעם ההגנה. לדברי אלעד, ראו בני המשפחה במהלך סעודת השבת במוניטור מישהו עומד בכניסת הבית ומציץ בין החריצים. הנאשם קם ויצא ואלעד אחריו. הנאשם בא לפתוח את השער והשער נפתח עליו. הנאשם נדחף לאחור. היה שם מישהו קירח לבוש בגדים אזרחיים. הוא תפס את הנאשם מהצוואר והדף אותו על הקיר הצמוד לשער, ושאל "איפה דרור אלפרון". האיש עזב את הנאשם ורץ לתוך הבית. בזמן שהשוטר תפס את הנאשם בצווארו והצמיד אותו לקיר, כנראה שהנאשם נחנק והדף אותו עם הידיים (עמ' 33 שורות 17-18). אבא של אלעד אמר לאיש שיכבד את הבית ויצא החוצה לדבר. האיש יצא וגם אביו של העד. בחוץ אמר האיש לעד - "אתה דרור?", ואז תפס אותו (את העד) בצווארו, ואבא של העד הוריד לו את היד (עמ' 33 שורות 21-23). בשלב זה נכנסו שוטרים במדים, בקשו מהנאשם שיתלווה אליהם וכך היה.

בחקירה הנגדית תאר העד בצורה ויזואלית כיצד הנאשם החל לפתוח את ידית השער, בעת שלדבריו נהדף השער כלפיו (עמ' 34 שורות 10-11). העד נשאל האם הוא עצמו לא עשה דבר בתגובה לתקיפת אחיו, ותשובתו היתה שפחד מניסן ויכול להיות שאמר איזו מילה. העד הוסיף כי לא אמרו לניסן מי זה דרור כי הוא לא הזדהה. העד נשאל כיצד איש מהנוכחים לא טען שניסן חנק גם אותו ומדוע לא התלונן במח"ש. העד עמד על כך שכך היה והוסיף "מה יש להתלונן" (עמ' 35 שורות 16-21).

12. **מר יעקב גלעדי** העיד מטעם ההגנה. לדבריו הוא האיש שישב בחצר הבית על ספסל בעת שניסן נכנס דרך השער. בזמנו שמר על הבית תמורת שכר. לדבריו איך שהנאשם הגיע לשער, נפתח השער בעוצמה חזקה, ואז נכנס בן אדם, תפס את הנאשם בשתי ידיים, התחיל לצעוק

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

"מי זה דרור" והמשיך לכיוון הבית. אחר כך השוטר נכנס לתוך הבית ודיבר עם יעקב, העד ראה ש"יש בלגן" ועזב את המקום.

בחקירה הנגדית הסביר העד כי כיוון שהיה בהלם לא הזעיק עזרה נוכח תקיפת הנאשם. העד הודה כי הספסל עליו ישב מרוחק מהשער, אולם לדבריו כשדרור התקדם לכיוון השער הוא עצמו הלך לכיוון זה. לדברי העד רצה לספר את גרסתו במשטרה אך הם לא רצו. העד לא הגיע למח"ש, אך המשפחה לא בקשה זאת ממנו. היום העד לא עובד אצל משפחת אלפרון. הוא חזר בתשובה.

13. **גב' סיגלית אסרף**, אחות אמו של הנאשם, העידה כי ביום האירוע היתה בבית המשפחה בסעודת השבת. לדבריה ראתה איך הנאשם קם ויצא החוצה, ואז ראתה במוניטור את הנאשם יוצא לכיוון השער, מישהו משעין אותו על החומה ואלעד יוצא בעקבותיו. היא ראתה את הנאשם הודף את האדם שהזכירה, ואז האיש שהתברר כי הוא שוטר נכנס לתוך הבית, יעקב קם וביקש ממנו לצאת החוצה והוא יצא. בחוץ היו ויכוחים ואחרי כמה זמן הגיעו שוטרים ולקחו את הנאשם.

בחקירה הנגדית נשאלה העדה האם נכונה גרסת אמו של הנאשם בחקירה, לפיה העדה ואבי הנאשם ניסו להפריד בין הנאשם לשוטר. העדה אמרה - "מה שאמרתי זה מה שהיה". העדה נשאלה מה דעתה על כך שחלק מהעדים אומרים שלא ניתן לראות במוניטור את תוך החצר, ואמרה - "רואים, זה החניה שם... (ו)רואים את החלק בין השער לכניסה לבית... רואים את השביל במוניטור" (עמ' 38 שורות 28-32). העדה לא מסרה הודעה במשטרה כי לא נתבקשה על ידי המשטרה, ולא מסרה את גרסתה במח"ש כי "רציתי מאוד ובסוף זה לא הסתדר" (עמ' 39 שורה 6).

14. ההגנה העידה את **עו"ד אלון דוידוב** כעד מטעמה. עדות זו נשמעה חרף התנגדות התביעה בהתבסס על הכלל בדבר סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים (החלטת בית המשפט בעמ' 40 לפרוטוקול).

עו"ד דוידוב העיד אודות אירוע שהיה לפני כשנה בינו לבין עד התביעה ניסן בן ארויה. בתמצית טען עו"ד דוידוב כי באחד הימים חנה את רכבו על המדרכה מול בית המשפט, ובהיותו באולם קראו לו החוצה ואמרו לו שיש ניידת משטרה ליד רכבו. העד ניגש לניידת ואמר לשוטרים שירשמו לו דו"ח והוא יזיז את הרכב. שוטר, שבדיעבד התברר לעד כי הוא

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

עד התביעה ניסן ארויה, אמר לו שיישאר במקום ולא יזוז. לדברי עו"ד דוידוב התנהלותו של ניסן היתה אגרסיבית. העד המתין מעט, נכנס לרכב והתקשר לטוען המעצרים. טוען המעצרים, אבי בן שבת, יצא אליו ואמר לו "זה קצין מודיעין אל תתעסק איתו". עברה רבע שעה ואז ניגש העד לניסן ואמר לו שהוא מהווה הפרעה גדולה יותר לתנועה מהתנהגות העד. ניסן אמר לו "אני הבעיה שלך" והודיע לו שהוא מעוכב. עו"ד דוידוב הלך להביא קפה וחזר לאוטו. עברו עוד כמה דקות והעד ניגש לניידת לחלון הקרוב למדרכה כשבידו כוס הקפה. ניסן ישב במושב שליד הנהג, והעד אמר לו האם הוא רוצה לשמוע מה השופטת תגיד על זה. ניסן אמר שלא, ואז פתח ניסן את דלת הרכב במפתיע והקפה נשפך על ידו של עו"ד דוידוב ועל הדלת. העד קרא למשמר בתי המשפט, ולדבריו בשלב זה קרב ניסן את פניו לפני העד ואמר לו "אתה רוצה הצגה, אתה רוצה הצגה". העד הגיש תלונה במח"ש ומח"ש החליטה לא לחקור כי לדעתה העניין לא בתחום סמכותה. העד הגיש ערר שתלוי ועומד בפרקליטות המדינה.

בחקירה הנגדית אישר העד כי עבר עבירת תנועה, ולדבריו השוטרים צריכים היו לפנות את רכבו ולקנוס אותו. העד אישר עוד כי נפגע כתוצאה מהתנהגותו של ניסן ואף התראיין לכתבה בעיתון.

דיון והכרעה

15. ההכרעה העובדתית המרכזית הנדרשת במקרה זה היא בין שתי גרסאות – גרסתו של ניסן למול גרסת הנאשם. תיאור האירוע שמסרו שונה בפרטים מהותיים. בעוד שניסן טוען כי מיד לאחר שנכנס לחצר הבית הציג בפני הנאשם ואחיו את תעודת המנוי המשטרית שלו ואז הנאשם דחף אותו, טענת הנאשם היא כי ניסן התפרץ דרך השער, לא הזדהה בשום אופן ומיד תקף את הנאשם; שני צידי המתרס מאשרים כי התגוששו, אך כל צד טוען שמשנהו היה התוקף והוא עצמו רק התגונן; ולבסוף – הנאשם מאשר כי נקט כלפי ניסן בביטויים לא נעימים מן הסוג שהזכיר ניסן בעדותו (כגון: שהוא מתנהג כמו שמוק או "אני לא רואה אותך ממטר"), אולם זאת רק בתגובה לעלבונות שהטיח בו ניסן קודם לכן.

16. טרם אכריע בין שתי הגרסאות אתייחס לעדויות האחרות שנשמעו בבית המשפט.

א. עדותו של השוטר חדר חסון לא תרמה תרומה של ממש להכרעה במחלוקת. הלה הגיע לבית הנאשם בשלב מאוחר ולא היה עד למגע הפיזי בין ניסן לנאשם. בדו"ח הפעולה

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

שלו (נ/1) רשם חדר כי "בני המשפחה" צעקו במהלך עיכוב הנאשם לעבר ניסן ושוטרים נוספים, ואף שבעדותו בבית המשפט טען העד בשלב מסוים כי הנאשם הוא שאמר לניסן את המילים "חתיכת שמוק", במקום אחר בעדותו הודה כי לא היה בטוח בכך. משכך לא אוכל לבסס ממצא על עדותו של חדר בעניין זה.

ב. **עד ההגנה אלעד אלפרון אינו אמין בעיניי.** עד זה, אחיו הצעיר של הנאשם, לא מסר את גרסתו במשטרה ואף לא במח"ש. ניכר היה במהלך עדותו של אלעד בבית המשפט כי הוא מעוניין לסייע לאחיו, אך בניסיונו לעשות כן העצים את מימדי אלימותו הנטענת של ניסן מעל ומעבר לטענות הנאשם ועדי ההגנה האחרים וטען כי ניסן לא הסתפק בתקיפת הנאשם אלא הוסיף וחנק גם אותו (עמ' 33 שורות 21-23). לגרסה אחרונה זו אין שום תימוכין, והעלאתה תרמה להחלטתי לא להסתמך על גרסתו לצורך קביעת ממצאים.

ג. **עד ההגנה יעקב גלעדי שימש כמאבטח בבית משפחת אלפרון במועד הרלוונטי לכתב האישום.** חשיבותו המרכזית של העד נעוצה בגרסתו המאשרת את טענת הנאשם לפיה מיד עם כניסתו של ניסן לחצר הבית התנפל על הנאשם ותפס אותו בשתי ידיו. העד האמור לא מסר הודעה במשטרה או במח"ש, ובמהלך חקירתו הנגדית נתפס בסתירה משמעותית: מר גלעדי טען בחקירתו הראשית כי ישב על ספסל הסמוך לבית, ורק כאשר הוצג לו כי הספסל האמור מרוחק מן ההתרחשות עליה העיד כעד ראיה, טען שהתקדם לכיוון השער כשראה את הנאשם הולך לשם. לקשיים אלה ראוי להוסיף את העובדה כי העד סמוך היה אצל שולחנם של בני משפחת אלפרון, וסוף דבר שגם עדותו של עד זה אינה מהימנה בעיניי.

ד. **עדת ההגנה סיגלית אסרף, דודתו של הנאשם, טענה כי ראתה את ההתרחשויות הפיזיות בחצר הבית דרך המוניטור המחובר למצלמות האבטחה, ותמכה בגרסת הנאשם.** אלא, שהנאשם עצמו העיד בבירור כי במוניטור ניתן לראות רק את הסביבה שמחוץ לשער ולא את השביל, וזו הסיבה שאיש מיושבי הבית לא רץ לסייע לו להתגונן מפני ניסן (עמ' 28 שורה 28). גם עדה זו לא מצאה לנכון למסור את גרסתה במשטרה או במח"ש, ואת עדותה אני מוצא כעדות בלתי מהימנה לחלוטין.

ה. **עו"ד אלון דוידוב העיד בבית המשפט בנוגע לאירוע שהתרחש לפני כשנה בינו לבין עד התביעה המרכזי, השוטר ניסן בן ארויה.** עדות זו נועדה להשחיר את פניו של ניסן,

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

להציגו כאדם אגרסיבי ולפגוע במהימנותו, אך דומה כי הפוסל במומו פוסל. התנהגותו של ניסן, שטיפל במסגרת תפקידו כשוטר במפגע שיצר עו"ד דוידוב כאשר מצא לנכון להחנות את רכבו על רחבת המדרכה מול בית המשפט, היתה אולי נוקשה, אולם נראה כי נהג כך בתגובה להתנהגות עורך-הדין שנתפסה בעיניו, במידה רבה של צדק, כעזת מצח.

על כל פנים, לא השתכנעתי מעדותו של עו"ד דוידוב – עדות שלחלקים מרכזיים שבה לא ניתנה לניסן כל הזדמנות להתייחס – כי מעשיו של השוטר ניסן בן ארויה הונעו מיצר נקמה או באו כדי להעניש את העד. מהעדות שנשמעה לפני בוודאי שלא ניתן לקבוע כי ניסן פתח את דלת רכבו על מנת שהקפה שהיה בידי העד יישפך. מה שברור הוא שעו"ד דוידוב, על פי דבריו שלו, לא זו בלבד שחנה את רכבו בניגוד לחוק מול בית המשפט, אלא הוסיף חטא על פשע ונקט נימה של איום כלפי ניסן באומרו "אתה רוצה לשמוע מה השופטת תגיד על זה?", והכול לכאורה תוך ניצול מעמדו כעורך דין המופיע בבית המשפט. לא אביע דעה מעבר לכך משום שנמסר לי כי על החלטת מח"ש לא לחקור בתלונתו של עו"ד דוידוב הוגש ערר.

סוף דבר, לא אקבע על יסוד עדותו של עו"ד דוידוב כי ניסן בן ארויה הוא אדם אגרסיבי שלא ניתן לסמוך על דבריו.

1. עדותו של יוסי סניק רלוונטית למקטע אחד של ההתרחשויות ביום האירוע. העד מסר בת/6 (דו"ח הפעולה שהוגש כתחליף עדות ראשית) כי מיד כשהגיע למקום ראה בחצר בית הנאשם את הנאשם ואת אביו יעקב ז"ל עומדים ליד ניסן, וכיוון שהרגיש באגרסיביות מצד המשפחה כלפי הקצין, הרחיק את הנאשם על מנת שלא יתקוף אותו. הוא שמע את הנאשם אומר לניסן "בסדר, אני יוצא איתך מהבית יא חתיכת שמוק", וכאשר יצאו כולם מהחצר אמר הנאשם לניסן "מה אתה לא מבין, אני לא רואה אותך ממטר", ואף קרב את פניו לפני הקצין ומיד התרחק.

כאמור לעיל, העד לא נשאל שאלה כלשהי בחקירתו הנגדית בנוגע לגרסה זו. מכאן יש להסיק כי ההגנה אינה מתנגדת לה. בהתחשב בכך, וכיוון שעדות העד היתה אמינה, החלטתי לתת לה משקל מלא.

17. עדותו של יוסי מתיישבת עם עדותו של ניסן בנוגע לשלביו המאוחרים של האירוע. נותר לבחון את מהלכיו הראשונים.

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

18. עדותו של ניסן בבית המשפט הצטיינה בכנות, יושר ודייקנות. הוא סיפר את אשר אירע ביום האירוע באופן ברור ומשכנע, ולא ניסה לייפות את המציאות. המדובר בשוטר שתופס את תפקידו ברצינות, ופועל – כהגדרתו שלו – בנחישות רבה על מנת להשלים את משימתו. העד טען כי בשל האופן בו הוא פועל הוגשו נגדו תלונות רבות למח"ש, ובמשתמע אישר כי הוא נוהג להפעיל כוח במסגרת עבודתו.

עדות הנאשם, מנגד, עוררה קשיים. ראינו כי הנאשם לא שיתף פעולה בחקירת המשטרה, אשר התנהלה סמוך לאחר האירוע העומד ביסוד כתב האישום. תלונתו למח"ש, בה גולל לראשונה את גרסתו המלאה, נמסרה 12 יום לאחר האירוע, וברור שלנאשם היתה הזדמנות לשפץ את גרסתו ולתאמה עם גרסאות אחרים. יתרה מכך, הנאשם המשיך ושכלל את גרסתו לקראת מועד העדות. כך, למשל, הוסיף הנאשם בעדותו כי במהלך האירוע הצמיד ניסן את פניו לפני הנאשם באופן מאיים. טענה כזו לא עלתה במח"ש, והיא נועדה לשרת את הנאשם על מנת להדוף את טענתו של ניסן לפיה הנאשם הוא שהצמיד את פניו לפני השוטר. הנאשם נמנע מלהביא לעדות עדה חיונית לגרסתו. לא בכדי הצהיר בא כוחו לפרוטוקול כי בכוונתו לזמן את אם הנאשם כעדת ההגנה, ולשם כך אף נדחתה אחת הישיבות. כעולה מכמה עדויות שנשמעו לפני, אם הנאשם מסרה גרסה בנוגע לאירוע וכנראה שגרסה זו אינה תואמת במאת האחוזים את גרסת הנאשם (עמ' 31 שורות 1-10). מחדלו של הנאשם להביא את אמו לעדות פועל לחובתו.

החלטתי להעדיף את גרסתו של ניסן לאירועים שהתרחשו בבית הנאשם על פני גרסת הנאשם, אותה אני מוצא כבלתי מהימנה (זולת בנקודות שיוצגו בהמשך).

ממצאי עובדה

19. **הגעתי לכלל מסקנה כי ניסן דובר אמת בנוגע להצגת תעודת השוטר.** אין לי ספק כי ניסן הציג את תעודת השוטר דרך שלבי השער בפני האדם הלא מוכר שישב על המדרגות (כנראה העד יעקב גלעד), וכן שהוסיף והציג את התעודה – שממילא היתה כבר בחוץ – בפני שני האנשים הצעירים (הנאשם ואחיו אלעד) שפתחו לו את השער.

אלא, שלא השתכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם הבחין באותה תעודה. ניסן, שלא לבש מדי שוטר או כל סימן מזהה אחר, לא העיד שאמר לנאשם ואחיו שהוא שוטר אלא רק שהציג בפניהם את התעודה. לפי עדותו של ניסן, המקום היה חשוך, ועל כן לא הבחין בתחילה שהבחור שחובש כיפה גדולה הוא הנאשם. במצב דברים זה, ובהינתן העובדה כי

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

דלת השער נפתחה באחת (הצדדים התנצחו שלא לצורך בסוגייה האם ניתן לפתוח את השער מבחוץ, אולם הכול מסכימים שהשער נפתח פנימה בעוצמה), ראוי ליהנות את הנאשם מן הספק כי לא הבחין בתעודה. למעשה, התנהגותו של הנאשם מיד לאחר מכן מתיישבת עם אי הבנתו שמדובר בשוטר. ספק רב בעיניי אם הנאשם היה מתנפל ביודעין על שוטר חמוש שנכנס בתפקיד לביתו (הנאשם מאשר כי ראה אקדח לצד גופו של ניסן, ואיני נותן כל משקל לשינוי הגרסה בעניין המועד בו הבחין באקדח, שבא בתגובה לשאלה מדריכה בחקירתו החוזרת). הנאשם תפס את ניסן כאיום עליו ועל בני משפחתו והתנהג בהתאם.

20. **הגעתי לכלל מסקנה כי גרסתו של ניסן לפיה הנאשם הוא שיזם את ההתגוששות ביניהם משקפת את המציאות.** ניסן לא התנפל על הנאשם עם כניסתו לבית. ההפך הוא הנכון. ניסן הגיע לבית הנאשם במילוי תפקידו. הוא ביקש לתפוס את הנאשם זמן קצר אחר שהיה מעורב, על פי הידוע לו אז, באירוע פלילי. הוא לא ביקש לתקוף אותו ותקיפה כאמור לא היתה משרתת את הצורך המבצעי האוטנטי עליו העיד. ניסיון ההגנה לצייר את ניסן כמי שהגיע למקום על מנת להתנכל לנאשם לא צלח. כל ראייה לא הובאה כדי לתמוך בהיפותזה זו, ואני דוחה אותה ללא היסוס. ניסן לא "התפרץ" לבית הנאשם, אלא הגיע לשם בתפקיד. אכן, לפי קביעתי בפקה הקודמת, הנאשם תפס את ניסן כאיום ולכן התנפל עליו.

הנאשם טען כי ניסן לפת אותו בגרון והצמידו לגדר החצר. ניסן אישר בחקירה הנגדית כי בעת שהותקף על ידי הנאשם ואחרים עשה שימוש בידיו, ולכן יתכן שתפס את הנאשם בגרונו. אני קובע כי הנאשם הצליח לעורר ספק בעניין זה, ועל כן יש לקבוע כי בשלב ראשוני זה של ההתגוששות בין השניים, תפס ניסן בגרונו של הנאשם.

21. על יסוד הראיות שבאו לפני ניתן לקבוע בצורה כללית את שארע בשלבי האירוע הבאים. ברור כי בשלב ראשון התגוששו השניים (הנאשם וניסן) בסמוך לשער ביוזמתו של הנאשם, בשלב שני השתחרר ניסן מלפיתת הנאשם ורץ על השביל לכיוון הבית, בשלב שלישי שוחח ניסן עם יעקב אלפרון ז"ל, אמר לו שהוא מחפש את דרור, ויעקב הצביע על הנאשם, ובשלב רביעי ביקש ניסן מהנאשם להתלוות אליו לתחנה והתפתח ביניהם דין ודברים (ולטענת ניסן הנאשם גם דחף אותו).

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

22. איני רואה מניעה להמשיך ולקבוע על יסוד גרסתו של ניסן, המשתלבת כאמור בגרסתו של יוסי, כי בין הנאשם לניסן התנהל דין ודברים כפי שתואר על ידי ניסן בת/5 וכי הנאשם הצמיד את פניו לפני השוטר.

עם זה, כיוון שיוסי, אשר נכח בשלב קירוב הפנים האמור, לא הזכיר בדו"ח הפעולה שלו (ת/6) את הדחיפה שניסן טוען שהנאשם דחפו, אני קובע כי קיומה של הדחיפה השניה לא הוכח מעל לכל ספק סביר.

23. כזכור, הנאשם מאשר שהגה את האמירות שניסן ייחס לו, אך טען כי באו בתגובה למעשי או דברי השוטר. גרסתו של ניסן עדיפה בעיניי, וזה יהיה הבסיס לקביעת ממצאי העובדה בנוגע להקשר בו נאמרו אמירות הנאשם.

עוד ברור כי לפחות מהשלב בו הצביע יעקב אלפרון ז"ל על הנאשם ואמר "זה דרור", ידע הנאשם כי האיש שנכנס לחצרו ולביתו ותר אחריו הוא שוטר. מכלול אמירות הנאשם נאמר, אפוא, כאשר הנאשם יודע היטב כלפי מי הפנה אותן.

24. ההתרחשות שהוכחה בפני כנדרש היא, אפוא, ההתרחשות הבאה:

ניסן הגיע לבית משפחת הנאשם במסגרת תפקידו, ותר אחר הנאשם; ניסן הציג את תעודת השוטר שלו בפני אדם שהיה בחצר הבית, דרך שלבי שער הכניסה לחצר; הנאשם ואחיו אלעד ניגשו לשער והנאשם החל לפתוח אותו; ניסן הפעיל לחץ על השער מן הצד השני והוא נפתח בעוצמה כלפי פנים והדף את הנאשם לאחור; ניסן הציג את תעודת השוטר שלו בפני הנאשם, אך הנאשם לא הבחין בה; הנאשם תפס את ניסן כאיום עליו ועל בני משפחתו ותקף אותו; במהלך ההתגוששות בין השניים הצמיד ניסן את הנאשם בגרונו לגדר הבית;

ניסן השתחרר מלפיתת הנאשם ורץ לכיוון בית המשפחה; הוא פגש ביעקב אלפרון ז"ל ושאל אותו "איפה דרור". המנוח הצביע על הנאשם; הנאשם הצמיד את פניו לפני השוטר, אמר "אני לא רואה אותך ממטר תעשה מה שאתה רוצה", ומיד התרחק; ניסן אמר לנאשם לצאת מהבית ולבוא איתו, והנאשם אמר לו להמתין עד שינעל נעליים; במקום התקהלו בני משפחה נוספים ובינתיים נעל הנאשם את נעליו;

ניסן אמר לבני משפחת הנאשם שהם מתנהגים כמו משפחת פשע ואין להם טיפת כבוד למשטרת ישראל ובתגובה אמר לו הנאשם שלא כדאי לו לשחק בגנגסטרים; ביוצאו מן הבית מלווה בשוטרים אחרים אמר הנאשם לניסן "בוא, בוא צא מהבית יא חתיכת שמוק";

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

ניסן ניגש לנאשם ואמר לו "מה אמרת?", ובתגובה אמר לו הנאשם "שמעת טוב מאוד מה אמרתי עוף מהחצר, ואני אבוא איתך לאן שאתה רוצה"; בשלב זה הודיע ניסן לנאשם כי הוא עצור בגין תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים על קצין משטרה.

המסקנות המשפטיות

25. קבעתי כי הוכח לפני, מעבר לספק סביר, כי הנאשם תקף את ניסן פעם אחת בלבד – הוא דחף אותו והחל מתגושש עמו מיד לאחר שהשער נפתח עליו בעוצמה, כאשר הוא אינו יודע כי מדובר בשוטר. בנסיבות אלה עומדת לנאשם הגנה עצמית סעיף 34 לחוק העונשין בשילוב עם סייג הטעות הקבוע בסעיף 34.יח.

הנאשם טעה לחשוב כי ניסן אינו שוטר, אלא אדם חמוש שנכנס באופן פסול לביתו. טעותו זו היתה סבירה, ועל כן יש לבחון את מעשה הדחיפה שביצע כאילו היתה המציאות כפי שדימה אותה.

הדיפה של אדם חמוש שפרץ זה עתה באופן לא מורשה לבית מגורים, נחשבת לכל הדעות "מעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו בגופו או ברכושו" של הנאשם או של זולתו. מכאן מסקנתי כי **לנאשם עומד פטור מאחריות פלילית למעשה התקיפה, ואני מזכה אותו מביצועה.**

26. האם מעשי הנאשם עולים כדי הפרעה לשוטר במילוי תפקידו?

סעיף 275 לחוק העונשין קובע כדלהלן:

"העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבועיים ימים."

בכתב האישום ייחסה התביעה לנאשם הפרעה לשוטר בכך שדחף אותו וצעק עליו לעוף מהבית, ובכך שבהמשך הצמיד את פניו לפניו של ניסן ואמר לו "אני לא רואה אותך ממטר, תעשה מה שאתה רוצה", ושב ותקף את ניסן פעם נוספת בעת שהגיעו שוטרים נוספים למקום.

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

כאמור לעיל, הנאשם פטור מאחריות פלילית בנוגע למעשה התקיפה הראשון. קבעתי כי דבר קיומו של מעשה התקיפה השני לא הוכח לפני במידה הנדרשת בפלילים. נותר אפוא לבחון האם מעשה קירוב הפנים לפני השוטר, והאמירה הנלווית שצוטטה לעיל, עולים כדי "הפרעה" כמשמעותה בסעיף.

דעתי היא כי מעשה בודד זה אינו עולה כדי הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

העבירה של הפרעה לשוטר היא עבירת התנהגות שהיסוד הנפשי שבה הוא מסוג "מטרה". על התביעה להוכיח כי המעשה שעשה הנאשם, ומבחינת האקטוס ראוס כל מעשה עשוי להתאים, נעשה במטרה "להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך".

קבעתי לעיל כי ניסן מילא את תפקידו כחוק בעת שביקש מהנאשם להתלוות אליו לתחנה. ברי כי התנגדות מודעת לעיכוב כדין עשויה להיחשב מעשה שנעשה במטרה להכשיל שוטר למלא את תפקידו, אלא שתאור הדברים על ידי ניסן שולל לדעתי את הטענה כי הנאשם אמנם התכוון לכך. המעשה המדובר התרחש לאחר שאביו המנוח של הנאשם הצביע על הנאשם ואמר לניסן "זה דרור". בשלב זה קרב הנאשם את פניו לפני השוטר ואמר לו "אני לא רואה אותך ממטר, תעשה מה שאתה רוצה", אלא שמיד אחר כך – לפי עדותו של ניסן, אותה קיבלתי כעדות מהימנה – אמר ניסן לנאשם לצאת מהבית, והנאשם ניגש לנעול את נעליו והתלווה אל השוטרים. התנהגותו של הנאשם מיד אחר אותה אמירה אינה עולה בקנה אחד עם כוונה מוקדמת להתנגד לעיכוב.

הנאשם יזוכה אפוא גם מעבירה של הפרעה לשוטר.

27. המעשה אשר שמש בסיס להאשמתו של הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר הוא זה העומדת גם ביסוד האשמתו בעבירת האיומים.

בעניין זה ניתן לקצר. האמירה "אני לא רואה אותך ממטר, תעשה מה שאתה רוצה", בוודאי בהקשר בו נאמרה, אינה עולה, ולו בדוחק, כדי איום כמשמעותו בסעיף 192 לחוק העונשין. זו אכן אמירה גסה ובלתי מכובדת, אך בינה לבין איום על השוטר "בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו..." אין ולא כלום. לא השתכנעתי גם כי בהצמדת הפנים באותו מעמד היה אמנם כדי להטיל אימה בלבו של "אדם מן היישוב המצוי בנסיבותיו של המאויים" (רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96 (2006)). שוטר בנסיבות העניין לא היה מרגיש מאויים כתוצאה ממעשי הנאשם, במיוחד בהתחשב

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

בכך שהנאשם מיהר וניתק מגע מהשוטר (כגרסת יוסי סניק). כיוון שלא מתקיים היסוד העובדתי שבעבירה, אין צורך לבחון את קיומו של היסוד הנפשי.

אזכה על כן את הנאשם גם מעבירת האיומים.

העלבת עובד ציבור

28. התביעה לא פרשה בכתב האישום אילו אמירות עולות לדעתה כדי העלבת עובד ציבור. עם זה, מסיכומי התביעה עולה כי הכוונה היא למכלול האמירות שאמר הנאשם, והנאשם בסיכומיו לא קבל נגד האופן בו נוסח כתב האישום. משכך אבחן האם מכלול אמירות הנאשם במהלך האירוע עולה כדי ביצוע עבירה פלילית של העלבת עובד הציבור.

סעיף 288 לחוק העונשין משמיענו כך :

"המעליב בתנועות, במלים או במעשים, עובד הציבור, או דיין או פקיד של בית דין דתי או חבר ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט—1968, כשהם ממלאים תפקידם או בנוגע למילוי תפקידם, דינו - מאסר ששה חדשים."

העבירה של העלבת עובד ציבור שייכת לסוג העבירות המגבילות את עקרון היסוד החוקתי של חופש הביטוי. המדובר בעבירה בעלת "רקמה פתוחה" שניסוחה מצריך פרשנות.

פרשנות מקיפה לעבירה זו אמנם ניתנה לפני כשנתיים על ידי בית המשפט העליון. ברע"פ 2660/05 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל**, טרם פורסם (13.8.2008), פרש בית המשפט העליון את העבירה, על הערכים המוגנים העומדים בבסיסה ויסודותיה, וזאת בהתחשב בעקרון היסוד אותו באה להגביל.

וכך סוכמו הדברים בהלכת אונגרפלד (פסקאות 58-60 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה):

"58. תכליתו של האיסור הפלילי על העלבת עובד ציבור היא להגן על עובד הציבור ועל השירות הציבורי, כדי להבטיח את יכולתם המלאה לבצע את משימותיהם למען הציבור. הערך המוגן בעבירה זו הוא להגן על משרתי הציבור בביצוע תפקידם. ככזו, עבירת ההעלבה אינה חופפת את הנורמה האוסרת על הוצאת לשון הרע, המתמקדת כל כולה בהגנה על שמו הטוב של הפרט. לפיכך, דין האיסור על לשון הרע, ודין העבירה האוסרת על העלבת עובד ציבור משתייכים לשתי מערכות משפטיות נפרדות, שאינן חופפות זו לזו, אף שעשויות להימצא נקודות השקה כאלה ואחרות ביניהן. ההגנות מתחום חוק לשון הרע אינן ישימות כהגנות לצורך העבירה של העלבת עובד ציבור.

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

59. גבולותיה של הנורמה הפלילית האוסרת על העלבת עובד ציבור נקבעים כפרי איזון בין שני כוחות מנוגדים: הכח האחד, תכליתו להגן על עובד הציבור במילוי תפקידו, ודרך הגנה זו, להגן על השירות הציבורי בכללותו. הכח האחר, הנוגד, תכליתו להותיר מרחב מספיק לחופש הביטוי והביקורת של האזרח כנגד מוסדות השלטון, השירות הציבורי, ועובדיו. מתח ערכים זה הוא הקובע את מרחב התפרשותה של הנורמה הפלילית. נקודת האיזון בין הערכים הנוגדים נקבעת בשני מעגלים – פנימי וחיצוני.

60. המעגל הפנימי עניינו בפרשנות הנורמה הפלילית מתוכה, על רקע הערכים הכלליים של השיטה, וההגנה החוקתית הניתנת לחופש הביטוי. בהשראת אמות המידה של פסקת ההגבלה שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, נדרשת פרשנות תכליתית מצמצמת של הנורמה הפלילית, וייחודה למצבים חריגים וקיצוניים בלבד של העלבה, שמתקיים בה מבחן הודאות הקרובה לפגיעה ממשית ביכולת התיפקוד של עובד הציבור, בהשלכתו על השירות הציבורי כולו. כאשר מדובר בפגיעה בליבה הפנימית העמוקה של כבודו של עובד הציבור כאדם, בהשלכה על כבודה ואמינותה של המערכת הציבורית, ובהתקיים מבחן הודאות הקרובה לפגיעה ממשית כאמור, מתקיים מעשה "העלבה", אשר בשילוב עם היסוד הנפשי מסוג מודעות, מקיים את יסודות העבירה. השאלות אם יש באמירה הפוגענית משום אמת או שקר, או האם הפוגע האמין בתום לב בכנות אמירתו, אינן רלבנטיות לגיבושו של האיסור הפלילי. מקומה של השאלה האם יש אמת או שקר בדברים הינה במסגרת בחינת תוכנה של תלונה כנגד עובד ציבור המוגשת כדין אל הרשויות, הכפופה לפיקוח שיפוטי. כנות אמונתו של הפוגע בכוננות אמרתו גם היא אינה מהווה הגנה בפני התגבשות יסודות העבירה.

אשר לפגיעות שאינן מגיעות כדי העלבה בדרגה חמורה וקיצונית, נדרש עובד הציבור לרמת סיבולת גבוהה, לנחישות ויכולת עמידה בלחצים ובקשיים שונים, שהם מנת חלקו של משרת הציבור.

במעגל הפנימי העוסק בפרשנות יסודות העבירה מתוכה, איזון זה בין חופש הביטוי לאינטרס ההגנה על עובד הציבור והשירות הציבורי מגדיר את משמעותו הנורמטיבית של יסוד ה"העלבה", ותוחם אגב כך את תחומי התפרשותה של העבירה.

יצוין כי הלכת אונגרפלד עומדת לבחינה מחודשת במסגרת דיון נוסף, אך הדבר אינו גורע מהיותה הלכה מחייבת.

29. ההתבטאויות שקבעתי כי הנאשם הגה כלפי ניסן הן ההתבטאויות הבאות: "אני לא רואה אותך ממטר תעשה מה שאתה רוצה" (תוך שהוא מצמיד את פניו לפני השוטר); האמירה – "לא כדאי לך לשחק בגנגסטרים" – שבאה בתגובה לדברי ניסן שאמר קודם לכן לבני משפחת הנאשם שהם מתנהגים כמו משפחת פשע ואין להם טיפת כבוד למשטרת ישראל; האמירה "בוא, בוא צא מהבית יא חתיכת שמוק" שאמר הנאשם לניסן ביוצאו מן הבית

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

מלווה בשוטרים אחרים; והאמירה "שמעת טוב מאוד מה אמרתי עוף מהחצר, ואני אבוא איתך לאן שאתה רוצה", שנאמרה על ידי הנאשם לניסן סמוך לאחר האמירה הקודמת ובתגובה לשאלת השוטר "מה אמרת?".

כל אלה נאמרו על ידי הנאשם לניסן כשברור לנאשם כי ניסן הוא שוטר שנכנס לבית הנאשם על מנת למלא את תפקידו כדין.

30. סבורני כי התבטאויות אלה של הנאשם כלפי ניסן אינן עולות כדי עבירה פלילית של העלבת עובד ציבור. בהלכת אונגרפלד קבע בית המשפט העליון, בין היתר, כי:

"העלבה" במשמעות הנורמטיבית של האיסור תיחוד, אפוא, למקרים חריגים וקיצוניים בהם קיימת ודאות קרובה כי הפגיעה הצפויה ממנה עלולה לא רק לפגוע בעובד הציבור כפרט, אלא גם לפגוע בפגיעה ממשית וקשה באופן מילוי תפקידו הציבורי, ובכך לפגוע במערכת השירות הציבורי ובאימון הציבור בה"

ועוד נקבע באותה הלכה:

"הטחת גידופים או קללות, הגם שיש בהם אלימות מילולית, אך אין בתוכנם ובצורת השמעתם פגיעה בליכה העמוקה של כבוד האדם, לא יהוו "העלבה" אסורה, גם אם תוכנם ואופן השמעתם עלולים להיות קשים ופוגעניים."

וכן:

"המושג "העלבה" בהקשרו הנורמטיבי באיסור הפלילי מניח ציפייה לסף סיבולת גבוה מצד עובד הציבור, אשר נועד לאפשר לאזרח מרחב ביטוי וביקורת כלפי תפקודו של עובד הציבור והשירות הציבורי."

31. אכן, בין דברי הנאשם כלפי ניסן במהלך האירוע לבין ביקורת לגיטימית כלפי תפקודו של השוטר לא היה ולא כלום. אולם, מצופה מנציגי מערכת אכיפת החוק הממלאים את תפקידם להיות בעלי סיבולת משמעותית להתבטאויות מעליבות שהם עלולים לספוג מהציבור. הדברים נכונים לפי השקפתי במיוחד ביחס לשוטרים, הבאים תדיר במגע גם עם חלקים בציבור שאין לצפות מהם שיגלו סובלנות רבה להפעלת סמכותם הכופה. הפיכת כל התבטאות מעליבה של אזרח כלפי שוטר לעבירה פלילית אינה מתיישבת עם הגיונה של הלכת אונגרפלד. בצד זה, כפי שנקבע בהלכת אונגרפלד, רף הסיבולת של עובד הציבור (והשוטר בכלל זה) אינו צריך להשתרע מעבר למקום בו הדברים שהושמעו באוזניו פוגעים קשות בכבודו ובכבוד המערכת אותה הוא משרת.

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

לפיכך, מחויבים בתי המשפט להבחין הבחן היטב בין התבטאויות מעליבות – לא נעימות, מקוממות ומכוערות ככל שתהיינה – לבין אותן התבטאויות שהגייתן באוזני עובד הציבור בהקשר הספציפי אכן תגרום בוודאות קרובה לקיום פגיעה קשה ביכולת התפקוד של עובד הציבור הנפגע ושל המערכת אותה הוא משרת.

32. התבטאויות הנאשם אינן עומדות ברף מחמיר זה, אף לא בדוחק. הנאשם גידף את השוטר ניסן בן ארויה. גידופיו והתבטאויותיו ראויים לגינוי מוסרי, אך אין הם עולים כדי ביצוע עבירה פלילית של העלבת עובד ציבור. ראשית, הנאשם גידף את ניסן בעיצומו של אירוע שהתחיל כזכור במחשבה סובייקטיבית מוטעית של הנאשם כי אדם חמוש נכנס לביתו-מבצרו. אמנם הדברים נאמרו זמן קצר אחר שהנאשם הכיר בטעותו והבין כי מדובר בשוטר המבצע את תפקידו, אולם אין להתעלם ממצבו הנפשי של הנאשם אותה עת. שנית, יש להכיר בכך שחלק לא מבוטל מן הדברים שהשמיע הנאשם באוזניו של ניסן היה בתגובה לאמירות מעליבות שאמר השוטר. ניסן היה זה שאמר כי הנאשם ובני משפחתו מתנהגים כמו גנגסטרים. מידת היושר מחייבת לומר כי התבטאות זו של השוטר לא היתה מוצלחת במיוחד, ואת התבטאויות הנאשם לאחריה יש לשפוט על רקע אמירתה. שלישית, האמירות בהן עסקינן נהגו בתוך חצר ביתו של הנאשם. הציבור הרחב לא נחשף אליהן, ולכך יש משמעות לצורך הבחינה האם מתקיימת במקרה זה ודאות קרובה לפגיעה בליבת כבוד האדם של השוטר במילוי תפקידו. רביעית, משמעות רבה יש בעיניי גם לכך שדברי הנאשם נאמרו בחלקם בעודו מציית להוראות השוטר. הדבר מחליש מאוד את הטענה כי התבטאויותיו פגמו במעמד המשטרה. לבסוף, אמת מידה אובייקטיבית מחייבת את ההכרה בכך שדברי הנאשם לניסן אינם מצויים ברף הגבוה והחמור של התבטאויות שמושמעות כלפי עובדי הציבור בכלל ושוטרים בפרט. בהחלט ניתן לקבוע כי חלק מהן – בוודאי האמירה "לא כדאי לך לשחק בגנגסטרים" בהקשר בה נאמרה – יש לסווג כ"זוטי דברים".

33. אכן, בנסיבות העניין לא ניתן לדעתי לומר כי קיימת ודאות קרובה שהפגיעה הצפויה מאותן התבטאויות עלולה לפגוע פגיעה ממשית וקשה באופן מילוי תפקידו הציבורי של השוטר, ומכאן לפגוע במשטרה ובאמון הציבור בה.

34. מכל האמור לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי גידופי הנאשם והתבטאויותיו האחרות כלפי השוטר ניסן בן ארויה אינם עולים, מבחינה נורמטיבית, כדי עבירה פלילית של העלבת עובד ציבור. הנאשם מזוכה אפוא גם מביצוע עבירה זו.

בית משפט השלום בכפר סבא

תאריך 24.10.10

ת"פ 2184-08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' אלפרון(עציר)

סוף דבר

35. הנאשם מזוכה מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

הערה לסיום

36. בתיק זה נפלו מספר תקלות בהתנהלות ההגנה בנוגע לסיכומיה.

ישיבת ההוכחות האחרונה התקיימה ביום 29.7.10. באותו מועד נקבע כי הצדדים יסכמו בכתב בהיקף של חמישה עמודים ברווח של שורה וחצי ובפונט מסוג "דויד" בגודל 12 נקודות. התביעה הגישה את סיכומיה במועד ובהיקף שנקבע. ההגנה לא הגישה את סיכומיה במועד (ביום 15.8.10), וביום 12.9.10 האריך בית המשפט ביוזמתו את המועד להגשתם עד ליום 19.9.10. בסופו של דבר הוגשו סיכומי ההגנה רק ביום 21.9.10. או אז התברר כי סיכומי ההגנה מקיפים, ללא נטילת רשות, לא פחות מעשרה עמודים – היקף כפול מן המותר. יתרה מכך, סיכומי ההגנה כללו, שוב ללא נטילת רשות, התייחסות אסורה לקביעות בתי המשפט השונים בהליכי המעצר בעניינו של הנאשם.

בנסיבות אלה שקלתי להטיל הוצאות על הנאשם או הוצאות אישיות על בא כוחו. נמנעתי מלהורות כך זו הפעם אך בשל התוצאה אליה הגעתי בנוגע לאשמת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ט"ז בחשוון תשע"א, 24 אוקטובר 2010, במעמד הצדדים.

מיכאל קרשן, שופט